

Det Æneste, jeg har fundet til Billeddning, er en Angivelse i det Foredrag, hvormed den ærede Forslagsstiller indbragte sit Lovforslag, her i Thinget, idet han nemlig nævner, at i Lyblland har et Slagtehus kostet 180,000 Kr. i en Kommune med 12,000 Indboanere. Dersom vi tage det til Maalestol og beregne meget laant, maa man vel antage, at 150,000 Kr. i Gjennemsnit for de Kommuner, om hvilke der her handles, ikke vil være for høit anslaaet; det er Kommunerne udenfor Kjøbenhavn. Jeg antager ogsaa, at det af den Grund ikke kan være for høit, som den ærede Forslagsstiller neppe har medtaget Alt, hvad der behøves, for at Slagtehuset kan være vel indrettet. Han nævner saaledes Indretninger til Opstaldninger af Dyrene, til Behandling af Huderne og saa fremdeles; men han nævner ikke Opholdsværelser for Slagterne, og de maa dog upaatvivlelig nødvendig anlægges. Man kan ikke forlange, at Slagteren skal gaa i den Dragt, hvori han udfører sit Arbejde, fra sit Hjem til Slagtehuset, og det Samme gjælder om hans Medarbejder. De maa kunne omklæde sig paa Stedet. Slagteren maa fremdeles kunne modtage dem, der ville tale med ham, naar han i længere Tid opholder sig i Slagtehuset, og saa fremdeles. Der maa altsaa efter mit Skjøn nødvendigvis til det, der er angivet i § 1, sjøis Opholdsværelser for Slagterne, og Endhver maa naturligvis have sit eller sine; thi eet er maasse for lidt. Gaa vi da ud fra dette, at efter de Opgivelser, der nu foreligge, kan et Slagtehus for en af de omhandlede Kommuner ikke anslaaes til mindre end 150,000 Kr., saa bliver Spørgsmaalet, hvad det Dørlige, som kræves efter Lovforslaget, de aarlige Udgifter, ville andrage. Der er en Udgift, som det bliver meget vanskeligt at anslaa, nemlig den, der følger af § 9, Erstatningen for dem, der have Slagterier, som maa opgives, naar Lovforslaget træder i Kraft. Det er vanskeligt at anslaa; men Besørgelsen af Tilsynet med Slagtehusets Drift, med Arbejderne i Slagtehuset, ved Behandlingen af, hvad der kaldes Ufsald fra Slagtingen, og af Tilsynet med Dyrenes Sundhed før og efter Slagtingen vil blive en kostbar Sag; derom kan ingen Tvivl være. Jeg skal ikke undersøge, om man i alle Tilfælde vil være istand til at staae et saadant Tilsyn; jeg vil gaa ud fra, at det laaber sig gjøre, at man ogsaa kan udføre mikroskopiske Undersøgelser paa Stedet, thi naar Svin skulle slagtes der, vil dette have særlig Betydning. Samler man nu alt dette, tror jeg ikke, man vil kunne sige, at en aarlig Udgift af 5,000 Kr. hertil er for høit anslaaet. Forrentning og Afdrag af Kapitalen vil løbe op til omtrent en rund Sum af 10,000 Kr. og vi saae altsaa paa denne Maade en Udgift af 15,000 Kr. aarligt, som skal dækkes ved Benyttelsen af Slagtehuset. Gaar man ud fra, at der i Kjøbstæder af den her omhandlede

Slags er i Gjennemsnit 15 Slagtere, vil man komme til en aarlig Udgift for Benyttelse af Slagtehuset af i Gjennemsnit 1,000 Kr. for hver; men jeg tror, af jeg med fuld Sikkerhed kan sige, at det ville Slagterne ikke kunne bære. Disse 1,000 Kr. ville naturligvis være at udrede foruden de Udgifter, der paahvile dem som Kjøbstæderbrugere og Indboanere i Kjøbstæderne. Det er jo en bekendt Sag, at mange Kjøbstæder ere høit beskattede; dertil at sjoie for Slagternes Vedkommende i Gjennemsnit 1,000 Kr. for hver anser jeg for en Umulighed. Dersom man altsaa opstørrer et Slagtehus og indretter det, som her er foreslaaet, og kommer til det Resultat, 1,000 Kr. for hver Slagter, hvad vil da ske? Jeg antager, at Slagterne først ville søge at benytte sidste Stykke af § 8. Det kan nemlig bestemmes i de omhandlede Vedtægter, hvorvidt Slagterier, der drives af Foreninger, eller væsentligst til Udsælf af Kjødet, bør være undtagne fra den i § 6 givne Regel. Man vil altsaa søge at danne Foreninger, antager jeg, for paa den Maade at undgaa Benyttelse af Slagtehuset; men kan det ikke hjælpe, ja, saa vil man holde sig til § 8, 2det Stykke, der indrømmer Slagtere paa Landet fri Afgang til at indføre Kjød og giver dem gratis Kontrol dermed paa betømte Steder, eller med andre Ord, Slagterne i Byerne ville flytte paa Landet, og naar de have gjort det, beholder Kommunen Slagtehuset! Denne Udflugtning vil for mange Kjøbstæders Vedkommende kunne udføres saa meget lettere, som det jo er ganske almindeligt, at en Landjurisdiktion grænser lige op til en Kjøbstads Port. Efter at Grænserne for Byerne nu ere ophævede, fortsættes ofte Byens Gade ud i en Landjurisdiktion, saa at den, der ikke bød det, ikke kan finde anden Forskjel paa, hvad der hører Landet til og hvad der hører Kjøbstaden til, undtagen denne, at her er Brolægning paa Kjøbstadens Grund og ikke paa Landets. Mange Steder altsaa vil det være meget let for Slagterne at flytte udenfor Byen, og jeg nærer megen Betydning for, at hvis man følger Lovforslaget, vil det blive Følgen. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om den ærede Forslagsstiller vilde sige os, hvor Meget et saadant Slagtehus vilde komme til at koste for de vedkommende Byer, og om han saae sig istand til at gjøre Rede for, hvilken Udgift der er til, at Slagtehusets Oprettelse vil være en indbringende Entreprise for Kommunen eller maasse for mange en øbelæggende. — Der kunde være forskellige Bemærkninger angaaende Enkeltheberne, som jeg kunde have Lyft til at fremsætte; men da det jo kunde høre hen under 2den Behandling, og jeg i hvert Fald ikke har nogen særlig Opfordring dertil, da jeg er i saa stærk Tvivl om, hvorvidt det i det Hele vil være helbdigt at sælge den ærede Forslagsstiller, skal jeg afholde mig herfra.